

ALEX

»Kylan på första träningen var chockartad«

TEXT JOHAN VON FRIEDRICHS • FOTO HASSE FRIDÉN

En erfaren 25-åring som har gått den långa vägen från Rios fattiga förorter, via Maracanã, fotboll i Mellanöstern och Asien till Södermalm och Hammarby.

– Jag trivs jättebra. Det är en skön stämning i truppen.

★ **Det är januari 2016** och Alex gör sitt första träningspass med laget på Årsta IP. Det är tio minusgrader och kylan är chockartad. Efter träningen tar det nästan tio minuter för honom att snöra upp skorna med sina stelfrusna fingrar.

– Jag hade aldrig upplevt något liknande. Hela situationen gjorde mig nervös. Jag hade ju bara erfarenhet av att spela fotboll i varma länder.

Alex återvände till Brasilien och för att lite senare ansluta till försäsongsläget i Spanien där klimatet var behagligare. Nu har han acklimatiserat sig sakta men säkert till de svenska väderförhållandena. Vi sitter hemma hos Alex och hans familj i en lägenhet med panoramautsikt över Årstaviken och Södermalm alldeles nära träningsanläggningen.

Ingrid, Alex fru, tycker om lugnet och tryggheten i området. Tvååriga sonen Arthur kommer fram och hälsar artigt men återvänder snabbt till den tecknade filmen på TV:n. Juice, vatten och kanelbullar dukas fram på soffbordet.

– Jag älskar kanelbullar, säger Alex förtjust. Han anar nog inte med vilken förtjusning vi hammarbyare småler när vi hör att fler bär på denna last.

Alexssander Medeiros de Azeredo är uppväxt under enkla förhållanden i São Gonçalo, en förort till Rio de Janeiro med över en miljon invånare som ligger på andra sidan Guanabarakukten. Trots att familjen hade det knapert var barndomen lycklig.

– När man är barn är det ju fest i stort sett varje dag. Vi lekte mycket, flög med drake och spelade boll på gatorna.

Redan som sjuåring började Alex spela futsal organiserat i klubb och höll på med det på hög nivå ända tills han blev 17 år och spelade bland annat med storklubbarna Fluminense och Botafogo. Hans far jobbade hårt för att finansiera resorna till och från träningarna och hans mamma följde honom vart han än skulle. En dag skulle han kanske lyckas? Drömmen om ett proffskontrakt fanns alltid där.

Vändningen kom lite som en överraskning.

– En nära vän övertalade mig att provträna för klubben CFZ do Rio, Centro de Futebol Zico Sociedade Esportiva – den forna landslagsspelaren Zicos plantskola som han startade 1996. Jag hade egentligen ingen lust, kände mig för tillfället ganska omotiverad för 11-manna fotboll på stora planer. Jag älskade ju futsal, det var min grej.

Men det gick bra. Efter att Alex gjort mål i de två första träningsmatcherna gjorde han ett hattrick i den tredje och så var saken klar.

– Jag var 18 år och det var första gången jag tillhörde en klubb som spelade på en riktig 11-manplan.

»Jag bytte färg på tandställningen till grönvitt när kontraktet var klart«

CFZ:s träningsanläggning låg på andra sidan Rio och Alex fick lov att gå upp kvart i fem varje morgon och byta buss tre–fyra gånger, för att hinna till träningen som började klockan nio. Efter ett och ett halvt år i CFZ fick storklubben Botafogo upp ögonen för målsportaren och Alex fick kontrakt i deras U20-lag. Året därpå, 2011 fick han göra sitt första mål i A-laget på klubbens nybyggda hemmaarena Estádio Nilton Santos med plats för 46 000 åskådare.

– Det var en obeskrivlig upplevelse att få göra mål i Botafogos tröja i Brasileirão (motsvarigheten till Allsvenskan, red anm.).

2012 bytte klubben tränare och Alex hamnade i frysboxen och lånades ut över säsongen till Division 2-klubben Joinville i södra Brasilien. Där var han bara i sex månader innan han hamnade i Förenade Arabemiraten och klubben Dibba Fujairah FC vars brasilianska tränare hade följt honom i många år. Förenade Arabemiraten är väldigt populärt och lukrativt för brasilianska spelare och många lag har två–tre brassar i truppen. Efter en säsong i Dibba återvände Alex till Brasilien och spelade med Botafogo säsongen 2013 där han bland annat fick spela flera heta derbyn på Maracanã. Laget gjorde en bra säsong och slutade 4:a i ligan.

Året därpå såldes han till Joinville i andra divisionen. Efter drygt ett halvår lånades han på nytt ut till en klubb i Förenade Arabemiraten, Al Khaleej SCC, där han var fram till sommaren 2015.

Hur hamnade du i Thailand?

– Min kontraktssituation var osäker och så dök en agent upp som kände till mig sedan länge. Han jobbade mot den asiatiska marknaden och hade kontakt med den thailändska klubben Army United. De var på jakt efter en ”striker” och jag hoppade in mitt i säsongen och spelade där endast sex månader fram till december 2015.

Och sedan började Hammarby rycka i dig?

– Ja precis. Nanne kände förmodligen till mig sedan tidigare då han hade sett mig spela redan 2011/2012 i Botafogo när han var över då. Enligt

vad jag har hört så fanns mitt namn med bland många andras på en lång lista. De letade ju efter en målgörare. Och nu är jag här, tack och lov.

Hur har du blivit mottagen i Bajen?

– Jättebra. Den första tiden bodde jag med Arnór på hotell, då vi båda var nya i klubben. Arnór hjälpte mig jättemycket. Sedan har främst Kennedy, Batan, Rennie och Melker varit de som jag har kommit närmast. Men alla är jättetrevliga. Det är en skön stämning i truppen.

– Jag trivs också väldigt bra med de yngre spelarna. Att få kunna dela med sig och peppa andra är tillfredställande.

Berätta lite om känslan när du slog straffen mot AIK i cupen.

– Jag visste att jag skulle slå en straff. Har ofta varit straffläggaren i de klubbar jag spelat för. Egentligen skulle jag ha tagit den första men det blev den fjärde i stället. AIK-fansen bakom målet buade och visst är det en stor press när man går den långa vägen fram till straffpunkten. Men jag kände mig väldigt koncentrerad och fokuserad. Höll inne skottet någon sekund extra efter domarens signal för att försöka få målvakten i obalans. Och känslan när bollen går in och man har tystat moståndarfansen är underbar. Det är för dessa stunder och matcher man lever.

Vad har din bakgrund som futsspelare gett dig?

– En av styrkorna som futsal har gett mig är snabbheten att vända på små ytor, ofta med ryggen mot mål. Målet i cup-semifinalen mot Häcken är ett bra exempel på det. Sedan måste man vara steget före och veta vad man ska göra med bollen innan man får den. Att tänka och handla snabbt är en av grunderna.

Alex

Född: 21 augusti 1990

Bor: Årsta

Längd: 179 cm

Vikt: 79 kg

Moderklubb: CFZ do Rio

Kontraktslängd: 2016 (lån)

Spelarkarriär:

2008–2009 CFZ do Rio

2010–2011 Botafogo

2012 Joinville SC (lån)

2012–2013 Dibba Fujairah FC (lån)

2013 Botafogo

2014 Joinville SC

2014–2015 Al Khaleej SCC (lån)

2015 Army United (lån)

2016 Hammarby (lån)

Alex i cupmatchen mot AIK där han satte Hammarbys fjärde straff stenhårt mitt i målet vid straffläggningen.

Matchprogrammets Johan von Friedrichs tar nyförvärvet Alex på pulsen inför säsongen.

Alex med sulan på bollen i en man mot man situation i mötet mot Österunds FK.

Sul och kroppsfinter är också något jag tränat upp mycket tack vare futsal. Utmaningarna och svårigheterna i vanlig fotboll är de stora ytorna samt att det är mer kroppskontakt. Att spela på konstgräs har dock inte påverkat mig alls då jag är uppväxt med snabba hårda underlag.

Hur känns det nu när Römulo har anslutit?

– Självklart underlättar det rent språkligt. Samtidigt måste jag hjälpa honom mycket nu i början och agera tolk eftersom hans engelska inte är den bästa. Men vi har båda bestämt att vi absolut inte ska isolera oss bara för att vi pratar samma språk. Det funkar inte.

– Och fotbollsmässigt har han ju redan visat vad han går för. Jag önskar att vi tillsammans ska bli en stark anfallsduo och ge mycket glädje till klubben och fansen. Kvaliteten och potentialen finns.

Hur ser du på säsongen och framtiden i Hammarby?

– Mitt främsta mål är att spela så pass bra så att jag har möjlighet att forlänga med klubben. Jag trivs bra här och stannar gärna en längre tid.

Det står överallt att du skrev på för Resende FC i slutet av 2015. Men spelade du någonsin för dom?

– Nej. Tanken var att jag skulle spela med Resende FC i Riomästerskapen som började i januari 2016 men Hammarbys erbjudande kom mellan och kontrakt skrevs i december.

Är du troende?

– Ja, jag är protestant, frikyrklig. Tron ger mig styrka och bibeln är *min* manual. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Axel: Vilken derbyvinst var skönast hittills? Djurgården eller Gnaget i cupen?

– Gnaget. Eftersom den var på bortaplan och gällde mest.

Åsa: Har Yvonne lagat någon rätt du gillar extra mycket?

– Alla hennes rätter är goda men min favorit är laxen med potatis.

Dennis: Är tandställningen grönvit?

– Jag bytte till grönvit i december i Brasilien när kontraktet var påskrivet.

Niklas: Play or just win?

– Just win!

Anders: Hur är Kennedys spanska?

– Den går att förstå ... :-)

Sebastian: Vad tycker du om Nanne?

– Jag har bara positiva saker att säga om Nanne. Han skiljer sig från tidigare tränare jag haft på det sättet att han verkligen värderar alla likadant och ger alla samma chans.

Niklas: Hur mycket gillar du Agüero i Manchester City?

– Han inspirerar mig mycket. Kan jag bli en bråkdelen så bra som honom blir jag nöjd.

Kevin: Hur många mål gör du den här säsongen?

– Om jag spelar 30 matcher så borde det bli runt 15, så jag säger 20!

Daniel: Om du hade fått välja en spelare i truppen att ha vid din sida om du måste slåss mot en grizzlybjörn, varför hade du valt Johan Persson?

– Han behöver inte ens ha mig vid sin sida. Han skulle ta kål på björnen ensam. Easy!